

Psalm 50

Die Übersetzung des Psalms hat Rabbiner Hirsch s"l im vorherigen Artikel wiedergegeben. Hier finden Sie die Übersetzung von Rabbiner Dr. Simon Bernfeld s"l. Darüber hinaus habe ich bei „sefaria.org“ auch eine jiddische Übersetzung gefunden, die ich hier ebenfalls wiedergebe. An ein paar Versen habe ich auszugsweise einige Zeilen des Hirschkommentars zu diesem Psalm einfließen lassen.

מְזִמּוֹר לְאַסְפֵּי קַל אֱלֹקִים ה' דְּבַר וַיִּקְרָא אֶרֶץ מִמְזַרְח־שְׁמֶשׁ עַד־מְבֹאוֹ:

Psalm von Asaf. Der Gott der Götter ist der Herr — der die Welt durch sein Wort hervorrief — von Sonnenaufgang bis zu ihrem Untergang.

א מְזִמּוֹר פֿון אַסְפֿן. דער גאָט פֿון געטער, ה', האָט גערעדט און גערופֿן די ערד, פֿון אויפגאַנג פֿון דער זון ביז איר אונטערגאַנג

מִצִּיּוֹן מְכַלְל־יָפִי אֱלֹקִים הוֹפִיעַ:

Von Zijon, der herrlichen Pracht, strahlte Gott herauf.

פֿון ציון דער קרוין פֿון שיינקייט, האָט ארויסגעשײנט גאָט

יבֹא אֱלֹקֵינוּ וְאַל־יִחַר־שׁ אִשׁ־לִפְנֵינוּ תֹאכַל וְסִבִּיבֵינוּ נִשְׁעֶרָה מְאֹד:

Unser Gott erscheint und schweigt nicht, vor ihm her lodert ein Feuer, und rings um ihn stürmt es gewaltig.

אונדזער גאָט קומט, און ער שווייגט ניט, אים פֿאַרויס פֿאַרצערט אַ פֿייער, און אַרום אים טוט שטורעמען געוואלטיק

Jetzt aber wird Gott wieder in Wort hervortreten, und zwar für sein Gesetz, wie Er einst Sein Gesetz zu geben hervorgetreten war. Ähnlich wie am Sinai kündigt Er sich als **אש אוכלה** an, und der Kreis, in welchen Er eintritt, fühlt bebend seine Nähe.

יִקְרָא אֶל־הַשָּׁמַיִם מֵעַל וְאֶל־הָאָרֶץ לִדִּין עַמּוֹ:

Er ruft die Himmel droben und die Erde sich seines Volkes anzunehmen.

ער רופֿט צו די הימעלען פֿון אויבן, און צו דער ערד, כדי צו משפטן זײַן פֿאַלק

Wie Er einst Himmel und Erde zu Garanten und Zeugen für die Erfüllung Seines Gesetzes durch Israel eingesetzt, so ruft Er Himmel und Erde jetzt, um Zeuge und Verkünder Seines Gerichtes über sein Volk zu sein.

אַסְפּוֹ־לִי חֲסִידֵי כְרַתִּי בְרִיתִי עָלֵי־זָבַח:

Versammelt mir meine Frommen, die meinen Bund schließen über dem Opfer.

זאַמלט מיר איין מײַנע פֿרומע, די וואָס שליסן מײַן בונד איבער שלאַכטאַפֿפֿער

Ziel des Gerichtes ist aber nicht sowohl Verurteilung und Bestrafung der Schlechten als vielmehr Erhaltung und Festigung der Guten. Es tut Not, dass sie sich in dieser Gesamtheit ihrer Beziehung zu Gott und seinem Gesetz zu einer Einheit sammeln sollen, nicht die guten Elemente von den Schlechten im Volkskörper des Gottesvolkes überwuchert werden, und so die Gesamtheit in dieser unterschiedslosen Durchmischung durch den Gotteszweck verloren gehen.

וַיִּגִּידוּ שָׁמַיִם צְדָקוֹ כִּי־אֱלֹקִים | שֹׁפֵט הוּא סֵלָה:

Es kündigt der Himmel seine Gerechtigkeit; denn Gott ist Richter. Sela.

און די הימעלען זאָגן אַן זײַן גערעכטיקייט, וואָרום גאָט, ער איז אַ ריכטער. סֵלָה

שְׁמַעְהָ עַמִּי | וְאִדְבָּרָה יִשְׂרָאֵל וְאֶעֱיֵדָה בְּךָ אֱלֹקִים אֱלֹקֶיךָ אֲנִכִּי:

Höre, mein Volk! ich will reden, o Israel, ich will gegen dich zeugen, Gott, dein Gott bin ich!

הער מײַן פֿאַלק, און איך וועל רעדן, ישראל, און איך וועל דיך וואַרענען: גאָט דײַן גאָט בין איך

לא על־זבֹּחֶיךָ אוֹכִיחֶךָ וְעוֹלֹתֶיךָ לִנְגְדֵי תַמִּיד:

Nicht um deine Opfer will ich dich zur Rede stellen; deine Ganzopfer waren mir stets zuwider.

ניט אום דיִינע שלאַכטאָפּפּער וועל איך דיך שטראַפּן; דיִינע בראַנדאָפּפּער זיינען דאָך תמיד פאַר מיר

לא־אַקַח מִבֵּיתְךָ פֶּר מִמְּכֻלְאֹתֶיךָ עֲתוּדִים:

Ich will aus deinem Hause keinen Farren nehmen, aus deinen Hürden keine Böcke.

איך וויל ניט נעמען פון דיין הויז קיין אַקס, פון דיִינע שטאלן קיין בעק

כִּי־לִי כָל־חֵיתוֹי־יַעַר בְּהֵמוֹת בְּהַר־רִי־אֶלְפֵי:

Denn mein sind alle Tiere des Waldes, das Vieh auf den hohen Bergen.

וואַרום מיין איז יעטוועדער חיה פון וואַלד, די בהמות אויף טויזנט בערג

יָדַעְתִּי כָל־עוֹף הַרְיָם וְזִיז שְׂדֵי עַמְדֵי:

Ich kenne jeden Vogel der Berge, und das Wild der Flur ist mir bekannt.

איך קען יעטוועדער פויגל פון די בערג, און די ווידמענונג פון פעלד איז ביי מיר.

אִם־אַרְעֵב לֹא־אָמַר לָךְ כִּי־לִי תִבֵּל וּמְלֵאָה:

Wenn ich hungerte — dir sagt ich es nicht, denn mein ist die Welt und was sie füllt.

אז איך זאל הונגעריק זיין, וועל איך דיר ניט זאגן, וואַרום מיין איז די וועלט און איר פּולקייט

הֲאוֹכֵל בְּשָׂר אַבִּירִים וְדָם עֲתוּדִים אֲשָׁתָּה:

Esse ich das Fleisch der Masttiere, oder trink ich der Böcke Blut?

צי עס איך דאָס פלייש פון אַקסן? אָדער דאָס בלוט פון בעק טו איך טרינקען?

זָבַח לְאֱלֹקִים תּוֹדָה וְשָׁלֵם לְעֵלְיוֹן נְדָרֶיךָ:

Opfere Gott Dank und bezahle damit dem Höchsten deine Gelübde.

שלאַכט צו גאָט אַ דאנקאָפּפּער, און באַצאל דעם אויבערשטן דיִינע נדרים

וְקִרְאַנִי בְיוֹם צָרָה אֲחַלְצֶךָ וְתִכְבְּדֵנִי:

Ruf mich am Tage der Not, ich werde dich befreien, wenn du mich ehrst.

און רופ מיך אין טאָג פון נויט, וועל איך דיך דערלייזן, און דו וועסט מיך ערלעכן

וְלִרְשָׁעִים אָמַר אֱלֹקִים מֵה־לֶּךְ לְסֹפֵר חֲקֵי וַתִּשָּׂא בְרִיתִי עֲלֵי־פִיךָ:

Aber zum Frevler spricht Gott: Was hast du von meinen Satzungen zu erzählen? Du führst meinen Bund im Munde?

און צום רשע האָט גאָט געזאָגט: ווי קומסטו צו דערציילן מיִינע געזעצן, און נעמען מיין בונד אויף דיין מויל?

Von lehrreichster Bedeutsamkeit ist die Schilderung des רשע-Charakters, den hier die schärfste Verurteilung des Gottesgerichtes trifft. Er steht — wie wir dies nennen würden — mit dem von ihm zur Schau getragenen Bekenntnis und Prinzip ganz auf dem jüdischen gesetzlichen Boden. Er ist sogar ein *Ben Tora*, ein *Lamdan*, er ist mit der Gesetzeskunde vertraut, er weiß ganz genau und ausführlich die göttlichen Gesetze darzulegen, und er tut es auch. Er spricht viel davon und gibt Bescheid darüber, welche Pflichten dem gesetzeshuldigen Juden obliegen, und hat die אמונה den „Gottesbund“ gar viel im Mund. Und doch ist diese ganze Gesetzeskunde und Gesetzesrede nichts als *ספור חקי ה'*, als ein

bloßes äußeres, objektives „Erzählen“ der Gesetze; Tatsachen, die ihn persönlich gar nicht berühren, sind ihm die דינים. Ihr Studium, ihr Wissen nur ein Geisterspiel, eine Geistesbeschäftigung, sein Herz ist nicht dabei, und nur „auf den Mund“, auf den Lippen trägt er den Gottesbund sein Inneres weiß nichts davon.

וְאַתָּה שָׁנֵאת מוֹסֵר וּתְשַׁלֵּךְ דְּבַרִי אַחֲרָי:

Du hassest ja Zucht, und meine Worte verwarfst du.

אִז דו הָאָסְט פִּינֵט מוֹסֵר, און הָאָסְט געוואָרפֿן מײַנע ווערטער הינטער דיר

אִם־רְאִיתָ גַּנֵּב וּתְרַץ עִמּוֹ וְעַם מְנַאֲפִים חִלָּקְךָ:

Sahst du einen Dieb, da gefiel es dir bei ihm, und mit Ehebrechern hieltest du es.

אִז דו הָאָסְט געזען אַ גַּנֵּב, הָאָסְטוּ זיך געפֿרײַנטלט מיט אים, און מיט נואפֿים איז געווען דיין טייל

פִּיךָ שֶׁלַחַת בְּרַעְיָה וְלִשׁוֹנְךָ תִּצְמִיד מְרָמָה:

Deinen Mund öffnestest du zum Bösen und deine Zunge zettelt Betrug an.

דיין מויל הָאָסְטוּ לויז געלאָזט צום בייזן, און דיין צונג פלעכט באַטרוג

תָּשֵׁב בְּאַחֲרֶיךָ תִּדְבֵּר בְּבֶן־אִמֶּךָ תִּתֶן־דֹּפִי:

Sitzest du, da redest du gegen deinen Bruder, hängest dem Sohne deiner Mutter Makel an.

זיצסטו, באַרעדסטו דיין ברודער, דעם זון פֿון דיין מוטער באַנוולסטו

אֵלֶּה עֲשִׂיתָ | וְהִחַרְשִׁיתִי דְמִיתַת הַיּוֹת־אֶהֱיָה כְמוֹךָ אוֹכִיחֶךָ וְאֶעֱרַכֶּה לְעֵינָיךָ:

Solches hast du getan und ich sollte schweigen? Meintest du, ich sei dir gleich? Ich verweise es dir und stelle es dir vor Augen.

דאָס הָאָסְטוּ געטאָן, און איך האָב געזאָלט שווייגן? הָאָסְטוּ געדאַכט, זיין ווי דו וועל איך זיין; וועל איך דיר שטראַפֿן, און דיר לייגן פֿאַר דיַיַנע אויגן

בִּינּו־נָא זֵאת שִׁכְחִי אֵלּוֹךְ פֶּן־אֶטְרֹף וְאִין מְצִיל:

Sehet doch ein, ihr Gottvergessenen: sonst zerreiße ich und niemand rettet.

מערקט דאָס אַקאַרשט, איר וואָס פֿאַרגעסט אַן גאַט, כדי איך זאַל ניט פֿאַרצוקן, און קיינער וועט ניט מציל זיין

זָבַח תּוֹדָה יִכְבְּדֵנִי וְשֵׁם דְּרֹךְ אֲרָאֵנוּ בִּישַׁע אֱלֹקִים: {פ}

Wer Dankopfert, der ehrt mich; und wer diese [fromme] Lebensweise wählt, ihn lasse ich schauen das Heil Gottes.

דער וואָס שלאַכט אַ דאַנקאַפֿפֿער, ערלעכט מיר, אַבער דעם וואָס באַטראַכט דעם וועג, אים וועל איך ווייזן די ישועה פֿון גאַט.